

רעפ 3416-11-24 - אבראהים אלחמידאט נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ברע"פ 3416-11-24

לפני: כבוד השופטת יעל וילנר

העורר: אבראהים אלחמידאט
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט
המחוזי בבאר שבע (השופט א' חזק), מיום
23.10.2024 בעמ"ת 31864-10-24

בשם העורר:

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופט א' חזק) בעמ"ת 31864-10-24 מיום 23.10.2024, בגדרה התקבל ערר המשיבה על החלטתו של בית משפט השלום באשקלון (השופט ד' משעלי ביטון) במ"ת 28445-10-24 מיום 14.10.2024, במסגרתה שוחרר המבקש ממעצרו בתנאים מגבילים.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, ולצידה בקשה למעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו (להלן: הבקשה). בהתחשב בכך שהדיון בבקשה התקיים כ-4 שעות לאחר שפקע צו המעצר שהוצא בעניינו של המבקש, שבמהלכן הוחזק המבקש במעצר; בכך שהמבקש נעדר עבר פלילי, וכן כי הוא הואשם בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק בלבד, ללא עבירות נלוות - הורה בית משפט השלום על שחרורו של המבקש ממעצר, בתנאי שיופקד סכום של 1,500 ש"ח; שתיחתם ערבות עצמאית על סך 5,000 ש"ח; וכן תינתן ערבות צד ג' בסך 5,000 ש"ח. ערר שהגישה המשיבה על החלטה זו התקבל על-ידי בית המשפט המחוזי, אשר קבע, בעיקרו של דבר, כי בהינתן המצב הביטחוני השורר במדינה; לנוכח המסוכנות הנשקפת מן המבקש, כנלמד מנסיבות ביצוע העבירה ומנסיבות מעצרו; וכן בהתחשב בכך שהמבקש מתגורר

בשטחי הרשות הפלסטינית - אין בחלופות המעצר המוצעות כדי לאיין את החשש מהימלטות המבקש מן הדין. עוד נקבע, כי בנסיבות העניין אין בעצם העיכוב בקיום הדיון בבקשה כדי להטות את הכף לעבר שחרור המבקש. לצד זאת, בית המשפט המחוזי קבע כי נסיבותיו של המבקש ורף הענישה הצפוי לו, ככל שישורשע, מצדיקים את קציבת מעצרו עד ליום 29.12.2024.

3. מכאן הבקשה שלפניי, בה טוען המבקש כי החלטת בית המשפט המחוזי כרוכה בהשלכות רוחב משמעותיות, בהינתן המצב הביטחוני השורר כעת במדינה. נטען, בין היתר, כי בית המשפט המחוזי לא שקל שיקולים קונקרטיים בעניינו של המבקש, אלא קיבל הכרעה כללית וגורפת הנובעת מן הקשיים הכלליים הנלווים למצב הביטחוני הנוכחי. עוד נטען, כי שגה בית המשפט המחוזי בקבעו כי נסיבות מעצרו של המבקש מלמדות על מסוכנותו. כן הודגש כי המבקש נעדר עבר פלילי; כי הוא נכנס לשטחי מדינת ישראל לצורכי פרנסה; וכי הוא נעצר ללא עבירות נלוות, ואף החזיק עד לסוף שנת 2023 בהיתרי שהייה בישראל. לבסוף, נטען כי יש באיחור שנפל בקיום דיון המעצר, ובהותרת המבקש במעצר לכ-4 שעות לאחר שפקע תוקפו, כדי להוביל לשחרורו; וכי המשך מעצרו, אף אם המעצר קצוב, אינו מידתי, בהתחשב בקיומן של חלופות מעצר פוגעניות פחות.

4. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה, הגעתי למסקנה כי דינה להידחות אף ללא צורך בתשובה.

5. כלל ידוע הוא, כי בית משפט זה לא יעתר לבקשות רשות ערר "בגלגול שלישי",

אלא במקרים חריגים המעוררים שאלה משפטית עקרונית, או בהתקיים נסיבות חריגות אחרות (ראו: רע"פ 45775-08-24 זקרי נ' מדינת ישראל, פס' 5 (17.9.2024); רע"פ 16803-10-24 לזרי נ' מדינת ישראל (14.10.2024)). בהחלטתו של בית המשפט המחוזי נקבע כי בהתחשב בנתוניו האישיים של המבקש, וכן בשים לב להיותו תושב הרשות הפלסטינית - אין בחלופת המעצר המוצעת כדי לאיין את החשש להימלטותו של המבקש מן הדין. אין מדובר בקביעת כלל רוחבי ביחס לכלל העצורים המתגוררים בשטחי הרשות הפלסטינית, אלא אך באיזון פרטני שנערך בין מכלול הנסיבות הנוגעות למבקש. בהקשר זה, אציין כי בית משפט זה הכיר (עוד לפני פרוץ מלחמת "חרבות ברזל") בכך שהתושבות ברשות הפלסטינית היא שיקול רלוונטי במסגרת בחינת האפשרות לשחרר נאשם לחלופות מעצר - זאת, בהינתן "העובדה שבעניינם של נאשמים תושבי הרשות קיים חשש טבוע להימלטות מאימת הדין" (ראו: בש"פ 7055/09 אבו עיד נ' מדינת ישראל, פס' 7 (21.9.2009); ראו והשוו: בש"פ 2593/24 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 6 (9.4.2024); בש"פ 7911/23 אבו טעימה נ' מדינת ישראל, פס' 3 (2.11.2023)). קציבת תקופת מעצרו של המבקש תחומה אף היא לדל"ת אמות המקרה הנוכחי, ומכל מקום, איני סבורה כי מדובר בהחלטה בלתי-מידתית המצדיקה התערבות. מדובר אפוא בבקשה הנטועה כל-כולה בנסיבותיו הקונקרטיים של המבקש, ואינה מעוררת שאלה משפטית המצדיקה דיון "בגלגול שלישי".

6. לבסוף, אציין כי אומנם ראוי היה להימנע מהחזקת המבקש במעצר למשך כ-4 שעות ללא צו מעצר תקף, אולם, כפי שציין בית המשפט המחוזי, אין בכך, כשלעצמו, כדי להביא לשחרורו של המבקש. מדובר אך בשיקול אחד מבין מכלול השיקולים שעל בית המשפט לשקול בבואו לדון בהארכת מעצר (ראו: בש"פ 9997/07 גיאורגדזה נ' מדינת ישראל, פס' 3 (10.12.2007); בש"פ 11114/05 ממנ נ' מדינת ישראל (2.12.2005)). בית המשפט המחוזי הביא שיקול זה בגדר מכלול השיקולים הרלוונטיים ולא שוכנעתי כי יש מקום להתערב בהחלטתו.

7. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י' חשוון תשפ"ה (11 נובמבר 2024).

יעל וילנר
שופטת